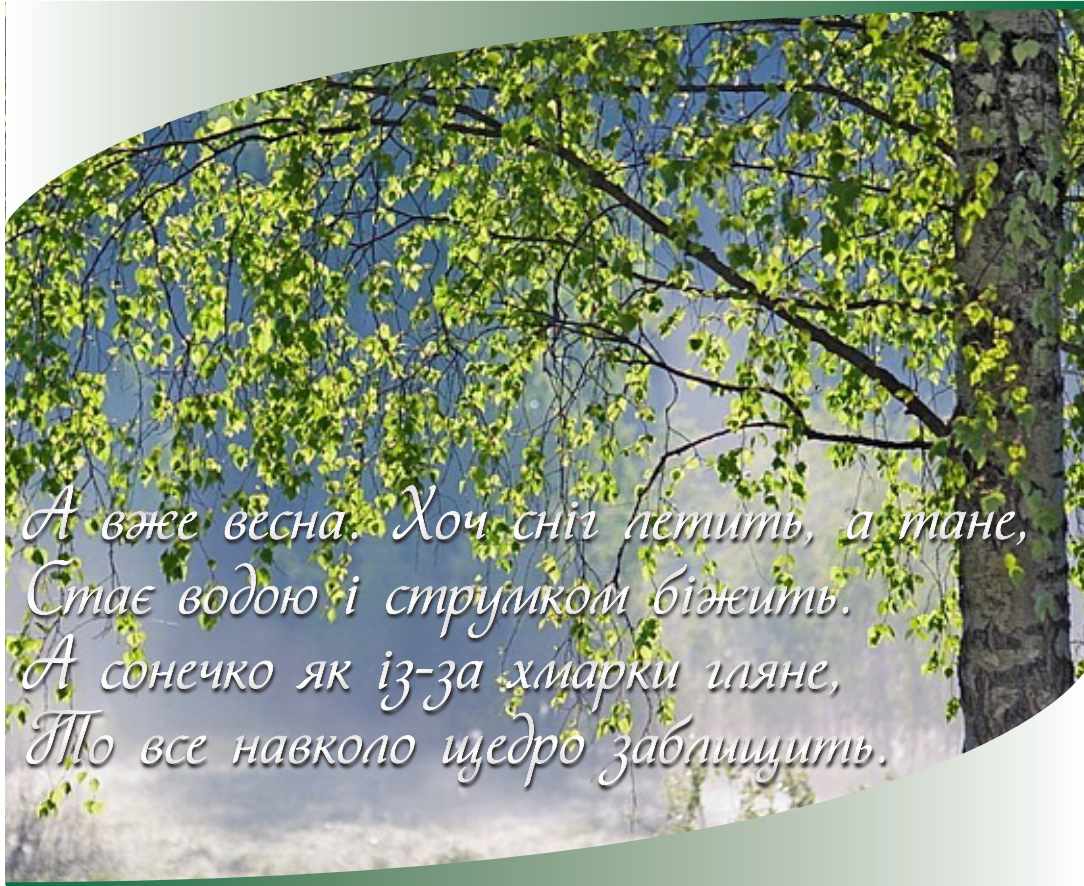

*А вже весна. Хоч сніг летить, а тане,
Стає водою і струмком біжить.
А сонечко як із-за хмарки іляне,
Що все навколо щедро заблищить.*

Сьогодні в номері:

Весняне свято

2 стор.

Кобзарю, твоя
спава...

4 стор.

Жива
бібліотека

7 стор.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Ось і пройшла зима. Чарівна пора року, котра милувала око візерунками на вікнах і змушувала наші щічки червоніти. Дійсно, всьому, рано чи пізно приходить кінець, і зима не стала виключенням. Але ми не встигли засмутитися, адже на заміну зимі прийшла красуня-весна, яка одразу принесла в кожен дім тепло, ніжність і посмішки.

Як нам всім відомо, весна приходить не сама, а зі святами, першим з яких є Міжнародний жіночий день. Це весняне свято змушує нас радіти, адже немає нічого кращого, ніж побачити посмішку своєї мами, дівчини, бабусі, тітки або просто подруги, яку ти привітав в цей день. Звичайно, для кожного хлопця та чоловіка свято 8 Березня не є приводом для особливих радощів, тому що в цей чарівний день на них покладається багато турбот, які зазвичай робить жінка, але, на мою думку, це не є особливою складністю.

Напевно, багато хто з вас не знає історію свята, яке ми так завзято і щорічно відзначаємо 8 березня. А починалося воно так. Уже в Стародавньому Римі існував жіночий день, який відзначали матрони (вільні народжені жінки). У цей день матрони, що перебувають у шлюбі, отримували від своїх чоловіків подарунки, були оточені любов'ю і увагою. Рабінки теж одержували подарунки. Крім цього господина будинку дозволяла невірними у цей день відпочивати. Одягнені в найкращий одяг, із запашними вінками на головах, римлянки приходили в храм богині Весты – хранительки домашнього вогнища.

Минуло чимало часу. Жінки вирішили змінити своє життя, боротися за рівноправність з чоловіками.

8 березня 1857 в Нью-Йорку зібралися на маніфестацію робітниці швейних і взуттєвих фабрик. Вони вимагали 10-годинний робочий день, сухі робочі приміщення, рівну з чоловіками зарплату. Жінки працювали по 16 годин на добу, на відміну від чоловіків, які вже домоглися 10-годинного робочого дня. На підприємствах США в той час виникали численні профспілкові організації. 8 березня жінки зажадали також надання їм виборчого права.

У 1908 році 8 березня американки знову вимагали заборони дитячої праці, поліпшення умов на фабриках і надання жінкам права голосу. Наступного року соціалістична партія Америки проголосила останню неділю лютого Національним жіночим днем. Через кілька років на 2-й міжнародній конференції соціал-

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

революціонерок, що відбулася в 1910 році в Копенгагені, Клара Цеткін запропонувала проводити подібні акції щорічно по всьому світу, розраховуючи пробудити в жінок потяг до свободи, рівності і братерства. Жінки багатьох країн приєдналися до боротьби проти злиднів, за рівноправність, за право на працю, повагу до своєї гідності, за мир. У 1911 році це свято вперше відзначалося 19 березня в Австрії, Данії, Німеччині та Швейцарії. Тоді більше мільйона чоловіків і жінок взяли участь в маніфестаціях. Крім права обирати і займати керівні посади, жінки добивалися рівних виробничих прав з чоловіками. Згадали про Чиказьку подію та ідеї Клари Цеткін після Жовтневого перевороту в Росії, коли замість ідеологічно чужих свят створювали свої, радянські. Свято 8 березня було введено в якості офіційного свята в перші роки радянської влади. У 1965 році 8 березня стало неробочим днем. В газетах того часу 8-е березня називали «днем огляду бойових сил робітниць і селянок всієї країни». Про весну та кохання ніхто не згадував, наголошували на відвідуванні жінок зборів, гуртків політграмоти і залученні їх до процесу класової боротьби і соціалістичного будівництва. Подарунками жінок теж не особливо балували: в одній з газет за 1925 рік опубліковано оголошення про те, що в магазин надійшли калози всіх розмірів і, на честь свята, в дні з 6 по 8-е березня жінкам надається знижка.

Так, дійсно, все було саме так, але на відміну від 1925 року, коли жінкам 8 березня нічого не дарували, 2012 року їм приділяють не мало уваги і без подарунків тут не обходиться.

У нашій гімназії теж щорічно проводяться святкування Міжнародного жіночого дня. Наші хлопці, вчителі і робітники гімназії готують концерт, причому виключно чоловічу програму, в якій вітають усіх жінок. Вони танцюють, співають, розповідають вірші, грають на музичних інструментах і просто жартують, роблять усе для того, щоб нам, жінкам, було весело і тепло на душі.

Цей рік не став виключенням, і в гімназії пройшов черговий концерт, присвячений Міжнародному жіночому дню. Всі без виключення учасники цього дійства були приголомашучими. Це було просто незабутньо. Всі посміхалися, раділи і просто відпочивали. Кожен з нас неодмінно ще довго пам'ятатиме цей концерт і згадуватиме його з посмішкою.

Шостак Катерина, 10-А клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

“Кобзарю, твоя слава не вмере, не поляже!”

Богданович Л.Б.

Із метою вшанування пам'яті видатного сина України Тараса Григоровича Шевченка у нашому закладі стало доброю традицією проводити Шевченківські літературні тижні, під час яких відбуваються різноманітні заходи, які допомагають учням зрозуміти глибину таланту Великого Кобзаря, оцінити його спадщину, перейнятися почуттям гордості за талановитого сина української нації.

Так у межах тижня проводяться відкриті тематичні уроки, конкурси читців поезії Кобзаря, відбуваються літературні вікторини :“Як я знаю біографію Т. Г. Шевченка”, “Сторінками безсмертного “Кобзаря”, бесіди на основі книги Володимира Панченка «Серце Шевченка», присвяченої постаті неперевершеного майстра поетичного слова. Завершується тиждень загально-гімназійним заходом (літературно-музична композиція) «Кобзарю! Твоя слава не вмере, не поляже!».

У концертній програмі були задіяні найталановитіші учні, які несли Тарасове слово своїм одноліткам - майбутнім свідомим громадянам України. Зі сцени лунало не лише поетичне Шевченкове слово у виконанні учнів 10-11 класів (Желізняк Анастасія, Стрельцова Анастасія, Паламаренко Віталій, Чуніхіна Катерина, Лященко Зорина, Бухай Анна, Білодідова Наталія, Лінчевська Юлія), а й пісні за мотивами творів поета у виконанні ліричного тріо дівчат старших класів (Гречина Ольга, Русіна Олена, Руссу Валерія). Глядачі мали можливість побачити інсценізацію за твором О.Іваненко «Тарасові шляхи», талановито зіграну учнями 6-го класу та хореографічну композицію «Зоре моя вечірняя» у виконанні дівчат 9-го класу. Справжніми актор-

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

ськими здібностями можуть похвалитися учні 10-Б та 10-В класів під час інсценізації поеми Т.Шевченка «Невольник». Драматизм Шевченкової поеми «Тополя» передала гостя нашого закладу Чанковська Владислава у супроводі бандури. Особливою оригінальністю та новизною виділявся виступ Назара Бензаря, який із великим натхненням передав свої враження від творів Великого Кобзаря «Роздуми про Шевченка». Заключним акордом свята зазвучали відомі й вічні Тарасові рядки «Думи мої, думи мої», «Учітєся, брати мої, думайте, читайте...» у виконанні учнівського хору під керівництвом В.В.Юрчак.

Свято нікого не залишило байдужим: слово Кобзаря вічне і всепроникаюче.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Аральська
експедиція Шевченка

9 березня наша країна відзначала 198-річницю з Дня народження Тараса Григоровича Шевченка.

Про важку долю поета, його заслання і військову службу, життя і творчість написано стільки, що віднайти щось нове чи маловідоме сьогодні майже неможливо. Та виявляється, що Шевченко під час служби був не лише солдатом, а й матросом. Йому довелося стояти біля витоків організації мореплавства на Аральському морі, і якраз флотська сторінка біографії Великого Кобзаря найбільш привернула увагу учнів 10-Г класу.

8 червня 1847 року Тарас Шевченко прибув до Орської фортеці. 5 березня 1848 року до Оренбурга прибуває капітан-лейтенант Олексій Іванович Бутаков, учений географ-гідролог, що мав керувати експедицією для вивчення майже невідомого перед тим Аральського моря.

На невеликій шхуні під час тривалих походів та виснажливої морської хитавиці Тарас Шевченко зумів створити, окрім графічних карт, картини – шедеври художнього мистецтва. Художні твори, створені ним в експедиції, є дуже своєрідними. Вони відзначаються великою точністю зображених об'єктів і великою мірою ліричності. Особливо чудесним і своєрідним колоритом вирізняється акварельний краєвид «Місячна ніч на Кос-Аралі».

Аральська експедиція збагатила Шевченка як митця, вдосконалила його як майстра живопису. В його акварелях – «цілий філософський роман про природу Кос-Аралу». В його пейзажах світ зображено у його єдності, небо не відірване від моря і землі, за ними можна визначати погоду, ними через художні образи Шевченко «відтворює закони природи».

Незважаючи на труднощі і небезпеки плавання в невідомому для мореплавців Аральському морі, експедиція провела величезний обсяг роботи, зумівши дослідити більше ніж 64 000 квадратних кілометрів площі моря і провела дослідну роботу надзвичайної наукової ваги. Їм довелося першими в імперії розв'язувати морські, геологічні та картографічні завдання, вперше науково узагальнити природні дані Аральського моря. Шевченко за час свого плавання зумів створити понад 200 малюнків і нарисів, які наочно ілюстрували проведену наукову роботу і стали творами високого мистецтва.

«За поблажливе ставлення до Шевченка» О.Бутаков був оштрафований. А самого поета заарештували і, хворого на ревматизм, відправили на гауптвахту для слідства. Наказ про експедицію арештом було відмінено і ось таким чином, черговим ув'язненням, завершилась флотська служба Тараса Григоровича. Про його вклад у наукову експедицію вже мови не було. Після п'ятимісячного арешту і слідства, 17 жовтня 1850 року, Шевченка на сім років відправили в Новопетровський форт під особливо жорсткий контроль, в якому він пробув до 2 серпня 1857 року.

Редколегія 10-Г класу

*Мов за подушне, оступили
Оце мене на чужині
Нудьга і осінь. Боже милий,
Де ж заховатися мені?
Що діяти? Уже й гуляю
По цім Аралу, і пишу.
Віршую нищечком, зрішу.
Бог зна колишній slučaj
В душі своїй перебираю
Та списую; щоб та печаль
Не перлася, як той москаль,
В самотню душу. Лютий злодій
Впирається-таки, та й годі.*

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Жива бібліотека

Нещодавно в нашій гімназії відбувся захід під назвою «Жива бібліотека». «Чому жива?» — запитаєте ви. Та тому, що Книгами в такій бібліотеці є самі люди. А процес «читання» відбувається шляхом живого спілкування книг із усіма охочими. На спілкування відводилося 10 хвилин, потім учні мінялися місцями, тому кожна група учнів мала змогу поспілкуватися з запрошеними іноземними студентами. Під час проведення заходу була можливість дізнатися про культуру різних національностей та їх світосприйняття. Зокрема, питання, які звучали найчастіше, були про те, як живеться іноземним

гостям у нашій країні, що їм подобається, що спочатку було для них дивним та незвичним. Діти мали можливість спілкуватися з представниками різних країн: США, Південної Кореї, Китаю, Демократичної Республіки Конго, Судану, Лівії, Нігерії. Найактивнішими, на думку учнів, були гості з Кореї Сі Ін Пак та гість із Конго Діадонне Нгеллека. Хоча спочатку були деякі труднощі, та згодом усі перезнайомилися і залишилися задоволеними від спілкування у Живій бібліотеці, адже подібні заходи роблять нас духовно багатшими, навчають толерантності. Також учні мали можливість попрактикуватися розмовляти англійською мовою. Організаторами заходу були випускниця школи мистецтв та програми міжнародного студентського обміну UGRAD Лариса Максименко, студентка КДПУ Поліна Суліма та волонтер Корпусу Миру Роберт Полард.

Щербина Ярослав, 10-Б кл.

ОСОБЛИВА ДУМКА

Весна в Україні

Прийшла весна у рідний край,
І зацвів зелений гай.
Листя тихо шелестіло,
Між собою гомоніло.
Вітер трави колихав
І на двір всіх закликав!
(Ковтонюк Катерина)

До нас вже прийшла весна, мабуть, найулюбленіша пора року українців. Така вона чудова, світла та легка, що хочеться казати тільки добрі та гарні слова. Весна на Україні надихає людей: багато українських письменників з радістю писали поезії про цю чудову пору. Звичайним людям теж хотілося співати та танцювати, і вони придумали такі особливі пісні як веснянки, що співаються майже завжди одночасно з танцями та іграми, які мають «закликати» весну та добрий урожай. Її досі на Україні збереглися ці пісні, українська дівтора любить співати їх на вулицях. Весна - це пробудження природи. Розквіт весни можна побачити в лісі, коли перші проліски прориваються крізь талий сніг та торішнє листя. Які вони гарні та чарівні. Але лише маленький сніжок чи мороз може їх погубити, тому діти просять у своїх веснянках, щоб вже не було холодів, щоб могли вони збирати проліски та на-

солоджуватися їхньою красою.

Наш клас зустрічав весну дуже весело. Ми відсвяткували свято зимового іменинника, розпорошавшись з цією гарною порою. Подивились відео з дитячими фотографіями наших іменинників і здобули не тільки веселий, а ще й солодкий настрій - завдяки солодкому столу, який для нас підготували вихователі та батьківський комітет.

Всі ми любимо весну, адже які прекрасні свята в цю пору: 8 березня, Великдень та багато інших. Весна! На всі свята ми несемо один одному гарні весняні квіти: тюльпани, троянди, гвоздики та багато інших, котрі надихають та дарують посмішки та інші гарні почуття, тож давайте дарувати щастя один одному щодня. Подаруйте своїй подрузі квіточку, і ви побачите, яка вона буде щаслива. Бажаємо вам теплої й ніжної весни та побільше сюрпризів!

Редколегія 5 класу.

ЦІКАВА ДУМКА

Корисні поради у весняний період

Настала весна, погода вже зовсім не зимова, у повітрі пахне свіжістю. Так і кортить скинути з себе верхній одяг і повною мірою відчувти тепло весняних променів. Проте для того, щоб залишатися здоровими та привабливими, слід користуватися наведеними нижче порадами.

➤ Вже скоро з'являться вербові котики, а потім - і перші квіти. Вся ця краса може викликати алергію. Тому, якщо

Ви алергік, готуйтеся до весняної «атаки» заздалегідь. Затягніть вікна марлею або поставте антимоскітні сітки, які потрібно щодня протирати вологою губкою; зволожуйте штори і фіранки; поставте в квартирі будь-які ємності з водою або використовуйте очисник повітря із зволожувачем. Після повернення додому приймайте душ і обов'язково мийте волосся. Промивайте носоглотку водою і змащуйте слизову носа дитячим кремом.

➤ У весняний період наш організм страждає від нестачі вітамінів. А на шкіру насамперед впливає дефіцит вітамінів групи В. Саме через нього в куточках губ з'являються виразки, а шкіра обличчя і голови починає сильно лущитися. Щоб заповнити нестачу вітамінів, їжте будь-які висівки (пшеничні, житні, ячмінні, рисові, гречані). Також шкіра сохне через втрату вологи. Щоб допомогти їй, випивайте щодня 1,5-2 літра звичайної, негазованої води.

➤ Початок весни – це час, коли прокидаються збудники різних інфекційних хвороб. Тому, щоб не захворіти, їжте побільше часнику або цибулі.

Сподіваємося, що ці поради стануть у нагоді кожному читачу газети!

Редколегія 7 класу

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Класик української музики - Микола Лисенко

Русіна О., 11-В клас

М.В. Лисенко – фундатор української композиторської школи

Лекція – концерт, присвячена 170-ій річниці з дня народження видатного українського композитора, диригента, педагога, фольклориста та громадського діяча Миколи Віталійовича Лисенка, відбулася в музеї ім. М. Кропивницького за участі учнів та викладачів музичної школи №3.

За висловом академіка М.Поповича, доробок Лисенка – вершина української класичної музики. Композитор опрацював і ввів у сучасну музику колосальний шар фольклорного матеріалу, тем, віками збережених у народній музичній свідомості. Лисенко не лише відновив і повернув слухачам цей матеріал, він підніс його до рівня професійної музики, перетворивши на найсучасніші твори європейської культури.

Форма проведення концерту дозволила слухачам ознайомитися з життєвим шляхом композитора та його твор-

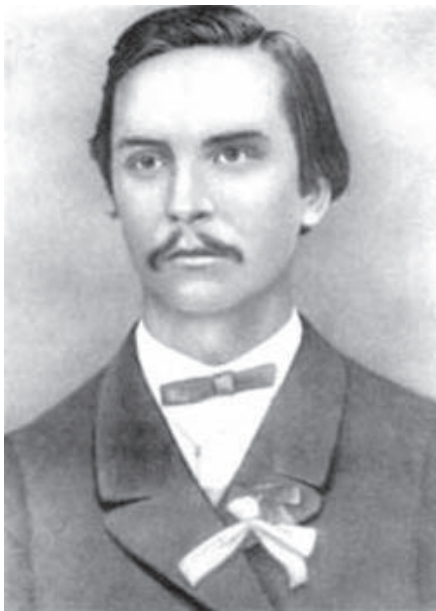
чим доробком.

Микола Лисенко походив із давнього козацького роду, в сім'ї розмовляли переважно російською та французькою мовами, і тільки від бабусі Микола чув щире українське слово й пісню. З дитинства він проявляв свою обдарованість: паралельно з навчанням встигав серйозно займатися музикою – грав на фортепіано, відвідував концерти та оперні вистави, а також їздив на канікулах селами і записував народні пісні та мелодії.

1859 року Лисенко розпочав навчання в Харківському університеті, а 1860 родина переїхала до Києва, і Микола разом із троюрідним братом Михайлом Старицьким перевівся до Київського університету.

Закінчивши його, захистивши дисертацію і отримавши науковий ступінь кандидата природничих наук, він зрозумів, що справжнє його покликання – музика. Микола Віталійович залишає наукову роботу і протягом 1867 -1869 років навчається в

Лейпцизькій консерваторії, де здобуває освіту за двома спеціальностями – піаніста та композитора. Серйозно зацікавлений збереженням української пісні, він продовжує збирати фольклор по всій Україні. В 90-тих роках Лисенко тісно пов'язав свою діяльність з українським театром, брав активну участь у роботі трупи М.Старицького, дружив з видатними акторами М.Садовським, М.Кропивницьким, П.Саксаганським, М.Заньковецькою.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Залишилися згадки сучасників Лисенка про те, як ще під час навчання у консерваторії Микола Віталійович виступив у Празі 25 грудня 1867 року у грандіозному слов'янському концерті. Композитор грав українські пісні у власній обробці для фортепіано, викликавши величезне захоплення слухачів.

Творчий доробок композитора складає 10 опер: «Наталка Полтавка», «Тарас Бульба», «Енеїда», дитячі опери – «Коза – дереза», «Пан Коцький», «Зима і Весна», вокально-симфонічні кантати, хори, камерно-інструментальні твори, романси, обробки народних пісень.

У виконанні учнів та вчителів музичної школи ми почули твори різних музичних жанрів, в яких писав Лисенко. Зокрема ми почули українські народні пісні в обробці композитора «Лугом іду», «Нічого, нічого» у виконанні викладачів А.Беленікіної (випускниці нашої гімназії), О.Дуднікової та Н.Кіяшко, фортепіанні твори «Елегія», «Ескіз –інтермецо», «Листок з альбому» у виконанні О.Макієвець та викладачів фортепіано А. Петруніної та Н.Довгої.

Почуттями розлуки, туги за померлою дружиною наповнений твір «Журба», виконаний викладачами В. Коротєєвою та Н. Степичевою на віолончелі з фортепіанним супроводом.

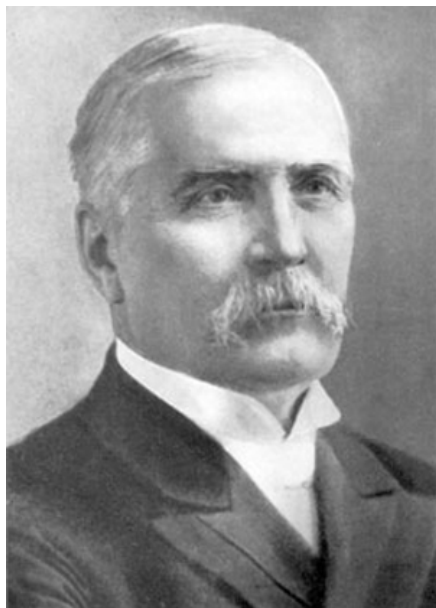
Через все своє життя Лисенко проніс любов до Т.Г. Шевченка, йому й присвятив цикл вокально-хорових творів «Музика до «Кобзаря»,

багато інших інструментальних творів. Ми прослухали музичний твір «Пам'яті Шевченка» у виконанні Єфименко Олени.

Справжнє задоволення слухачі отримали від виступу оркестру народних інструментів музичної школи під керівництвом М. Хорунжого. Яскраві барви тембрів флейти, скрипки і особливо цимбалів, нагадали нам звучання «троїстих музик» Західної України. А виступ солістки Оксани Драч підкорив усіх своєю щирістю та правдивістю. Пісні у її виконанні «Ой летіли гусоньки» та «На Україні родилася» підтвердили, що українська пісня безсмертна.

Все своє життя Микола Лисенко доводив і собі, і нащадкам, що вчитись ніколи не пізно і не соромно, адже і сам вчився і працював до останнього подиху: «Переїнятий глибокою ідеєю добра до моєї Вітчизни, роблю і працюю на користь їй».

ОСОБЛИВА ДУМКА

Хочеш бути щасливим - будь ним!

Одного разу, поринаючи в нескінченні простори Інтернету, я натрапила на вислів, що в буквальному сенсі змінив моє життя. В пам'яті досі збереглися рядки, що в свій час написав Марк Аврелій: «Жодна людина не щаслива, поки вона не вважає себе щасливою». Як же зрозуміти прості і водночас правдиві слова?

Здається, відповідь не така складна. Ми вважаємо, що жити буде легше, коли здійсниться мрія (отримати освіту, знайти роботу, купити автомобіль...). Але, досягнувши бажаного, людина не стає щасливою. В неї з'являються нові й нові проблеми, бажання, які зовсім не дають спокою. Таким чином, ситуація буде повторюватись, і все життя пролетить швидко та непомітно.

Існує влучний вислів Піфагора: «Не женися за щастям - воно завжди перебуває в тобі самому». Бути щасливою людиною — це значить володіти щастям. А що таке щастя?

Щастя — це почуття повного задоволення. З цього виходить, що щастя — це стан людини. Тож, як можна шукати його в повсякденних турботах і досягненнях? Варто просто зараз впевнено сказати собі, що Ви — щаслива людина, і, навіть не помічаючи змін, Ви станете нею. І я повністю згодна з думкою Лінкольна: «Більшість людей щасливі настільки, наскільки вони вирішили бути щасливими».

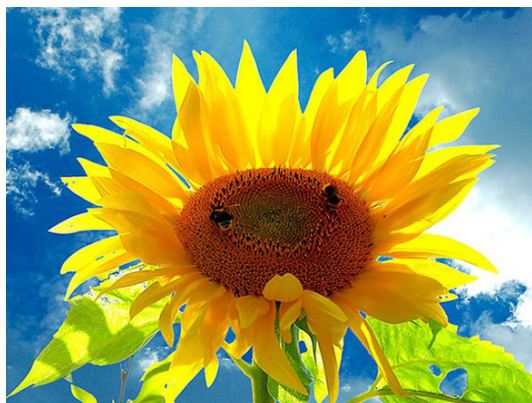
Хочу особисто від себе дати декілька простих порад, що допоможуть з легкістю наповнити життя відчуттям насолоди.

- Виробіть звичку відчувати себе щасливою людиною: частіше посміхайтесь, постійно дякуйте за приємні дрібниці, які ви раніше не помічали, намагайтеся знаходити позитив навіть в найнеприємнішій ситуації, робіть більше добрих вчинків.

- Побільше спілкуйтеся з веселими, життєрадісними людьми, адже даремно говорять: «Невелика заслуга бути щасливим, якщо ти оптиміст».

Отже, відчувайте гармонію з собою та навколишнім світом, насолоджуйтесь кожною миттю неповторного життя, даруйте любов і тепло кожному — ось рецепт щастя. І пам'ятайте золоті слова: «Хочеш бути щасливим - будь ним!»

Гарасько Ірина, 10-В клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.